

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

De Appellationibvs. Titvlvs XII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

et processus omnes praedictos, & quicquid ex eis fecerunt, et vel occasione ipsorum, de fratrum nostrorum officio declaramus fuisse ac esse omnino irritos & inanes, nullaque debere aut debuisse fore effectum, nec documentum vel notam asserere cuiquam vel quomodoque arruissse. Insuper nihilominus, quatenus processus de facto, & quicquid ex eis factum est, vel ob id vel in posterum sequi possit, irritum revocamus.

intra eundem terminum exhibere, appellationem suam extunc prosequi possit appellans, ac si expressis fuissent eidem Apostoli denegati.

CAP. III.

Appellans, prosequi & finire tenetur appellationem extrajudicialem intra annum a die interposita appellationis vel ulte gravaminis, & quomodo saltem impedimento iustitiam appellatio est deserta. h. d.

Idem.

Sicut appellationem judicalem, sic & extrajudicialem intra annum a die interpositionis ipsius, vel a die illati gravaminis, ubi a futuro gravamine appellatur, prosequi & finire tenetur appellans. Quod si iusto impedimento cessante non fecerit, debet eius appellatio deserta censeri.

CAP. IV.

Tempus ad proseguendam appellationem ab homine vel a iure praefixum non currit appellans compromisso durante, vel de partium expresso consensu, nisi periculo imminente ex mora iudex aliter decernat.

Idem.

Quandiu a appellationis prosecutione per compromissum, vel alias de partium expresso consensu differatur: tempus ad proseguendum eandem ab homine vel a iure praefixum, curere nolumus appellanti: Nisi forte iudex videns, ex dilatione periculum imminere, precipere in illa procedi.

CAP. V.

Ante definitivam appellanti non licet prosequi causas, in appellatione nominatim non expressas. Nec processus penitus iudicis iustificari vel impugnari potest, nisi ex actu eorum eo.

Idem.

Appellanti ab interlocutoria vel a gravamine iudicis, non licet alias causas prosequi, quam in appellatione sua nominatim duxerit expressas: nec processus primi iudicis ex novis, aut de novo probandis iustificari potest, vel etiam impugnari: sed tantum ex illis, quae acta fuerunt vel exhibita coram ipso.

CAP. VI.

Prosecutio appellationis deserta non impedit, quin sententia censetur in rem iudicalem transmissa. h. d. h. d. An.

Idem.

Si h. appellationem per negligentiam appellantis deserta appellans ipse cum appellato, aut appellatus etiam per se & principaliter prosequatur: non ideo minus in rem iudicalem censetur transmissa sententia, a qua fuerit appellatum.

CAP. VII.

A peremptoria repulsa ex alio, quam propter imperitiam, secundo appellans & succumbens non auditur super eam appellatio: ne a definitiva h. d. h. d. An.

Idem.

Quia a repulsiōe exceptionis peremptoriae, secundo appellans succumbit, non est in causa appellationis postmodum a definitiva, emissa audiendas ulterius super ea: Nisi tunc rite proposita ex eo prius repulsa fuisset, quia proponebatur incepte.

a Deintellus, vide Matheslanon in Aitben. si tamen, et de temp. appell. b Pro limitatione huius Clem. vide Abbatelem in ca. ex parte. Cl. xxi. de res. & de materia videtur plenius in l. l.

F I N I S.